A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2022. február 24.*

„Fellebbezés – Dömping – Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Szerbiából és Ukrajnából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatala – Az eljárás megszüntetése a Szerbiából származó behozatalokat illetően – A kár fennállásának meghatározása – Több harmadik országból származó behozatalok hatásainak összesített értékelése – (EU) 2016/1036 rendelet – A 3. cikk (4) bekezdése – Az eljárás megszüntetése intézkedés alkalmazása nélkül – 2016/1036 rendelet – A 9. cikk (2) bekezdése – A behozatalok volumenének »elhanyagolható« jellege – *De minimis* küszöbérték – Az Európai Bizottság mérlegelési jogköre”

A C-226/20. P. sz. ügyben,

az **Eurofer, Association européenne de l’acier, AISBL** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: J. Killick és G. Forwood avocats)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. május 29-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: T. Maxian Rusche és A. Demeneix, később: T. Maxian Rusche és G. Luengo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade** (székhelye: Belgrád [Szerbia], képviseli: R. Luff avocat)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Jürimäe, a harmadik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva (előadó), S. Rodin és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

* Az eljárás nyelve: angol.

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2021. szeptember 2-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL (a továbbiakban: Eurofer) az Európai Unió Törvényszéke 2020. március 12-i Eurofer kontra Bizottság ítéletének (T-835/17, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2020:96) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Szerbiából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalával kapcsolatos vizsgálat megszüntetéséről szóló, 2017. október 5-i (EU) 2017/1795 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2017. L 258., 24. o.; helyesbítés: HL 2017. L 319., 81. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) részleges megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

2 A vitatott rendelet elfogadásának idején a dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket a 2014. június 13-i 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 18., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2016. L 44., 20. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: 1225/2009 rendelet) tartalmazta.

3 A vitatott rendelet elfogadásának időpontjában a dömpingellenes intézkedéseknek az Unió által történő elfogadását szabályozó rendelkezések az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL 2016. L 176., 21. o.) szerepeltek. E rendelet a 25. cikkének első bekezdése értelmében 2016. július 20-án lépett hatályba. Az 1225/2009 rendeletet a 24. cikke első bekezdésének megfelelően hatályon kívül helyezte.

4 Mivel egyrészt az 1225/2009 és a 2016/1036 rendeletnek a jelen ügy szempontjából releváns anyagi jogi rendelkezései összecsengenek, másrészt pedig a megtámadott ítélet és a jelen fellebbezés kizárólag ez utóbbi rendelet rendelkezéseire hivatkozik, e fellebbezés jogalapjait a 2016/1036 rendelet rendelkezéseinek fényében kell megvizsgálni, az 1225/2009 és a 2016/1036 rendeletnek a jelen ügyre vonatkozó időbeli hatályának sérelme nélkül.

5 A 2016/1036 rendelet (16) preambulumbekezdése, amely lényegében átvette az 1225/2009 rendelet (15) preambulumbekezdésének tartalmát, a következőket mondja ki:

„A vizsgálatokat és az eljárásokat meg kell szüntetni, ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható, és indokolt meghatározni e fogalmakat. Az intézkedések foganatosítása esetén szükséges rendelkezni a helyzetek megszüntetéséről, és szükséges előírni, hogy a vámnak kisebbnek kell lennie, mint a dömpingkülönbözet összegének, ha a kárt ez a kisebb összeg is megszünteti, továbbá meg kell határozni a vámösszeg kiszámításának mintavétel esetén alkalmazandó módszerét is.”

6 A 2016/1036 rendeletnek „A kár megállapítása” című 3. cikke, amely lényegében átvette az 1225/2009 rendelet 3. cikkének rendelkezéseit, a (3) és (4) bekezdésében a következőket írja elő:

„(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatallal történt-e jelentős áralákínálás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá

b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő helyénvaló [helyesen: értékelése megfelelő].”

7 A 2016/1036 rendeletnek „Az eljárás megindítása” című 5. cikke, amely lényegében átvette az 1225/2009 rendelet 5. cikkének rendelkezéseit, a (7) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A dömpingre és a kárra vonatkozó bizonyítékokat egyidejűleg kell figyelembe venni a vizsgálat megindításáról, illetve az annak mellőzéséről szóló határozatban. A panaszt el kell utasítani, ha nincs elegendő, a dömpingre vagy a kárra vonatkozó olyan bizonyíték, amely az eljárás megindítását indokolná. Nem indítható eljárás azokkal az országokkal szemben, amelyeknek a behozatala nem éri el a piaci részesedés 1%-át, kivéve, ha ezek az országok együttesen az uniós fogyasztás 3 vagy több százalékát adják.”

8 A 2016/1036 rendelet 9. cikkének (1)–(3) bekezdése értelmében, amely lényegében átvette az 1225/2009 rendelet 9. cikkének rendelkezéseit:

„(1) A panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve, ha ez a megszüntetés az Unió érdekeit sértené.

(2) Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(3) Az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően megindított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az 5. cikk (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb. Ugyanezt az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a dömpingkülönbözet (az exportár százalékában kifejezve) 2%-nál kevesebb, azzal a feltétellel, hogy amennyiben a különbözet az egyes exportőröknél kevesebb mint 2%, csak a vizsgálat megszüntetésére kerül sor, de az exportőrök továbbra is eljárás alatt állnak és bármely, a 11. cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során újra vizsgálat alá vehetők.”

9 A 2016/1036 rendelet 20. cikkének (1) és (2) bekezdése, amely lényegében átvette az 1225/2009 rendelet 20. cikke (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseit, a következőképpen szól:

„(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre ideiglenes intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapultak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az ideiglenes intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan ténynek és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az ideiglenes intézkedések során alkalmazottaktól.”

A jogvita előzményei

10 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–12. pontja ismerteti. A jelen ügy szempontjából ezek a következőképpen foglalhatók össze.

11 A felperes Eurofer által 2016. május 23-án benyújtott panasz nyomán a Bizottság a Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Szerbiából és Ukrajnából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékeknek az Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálatot indított.

12 2016. július 7-én a Bizottság az 1225/2009 rendeletnek megfelelően értesítést tett közzé az e behozatalokra vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL 2016. C 246., 7. o.).

13 A dömping és a kár vizsgálata a 2015. július 1. és 2016. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) irányult. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2013. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki.

14 A vizsgálat megindításáról szóló, a jelen ítélet 12. pontjában említett értesítésben a Bizottság jelezte, hogy az 1225/2009 rendelet vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően mintavételt végezhet az érdekelt felek körében. Az uniós gyártókat illetően a végső minta öt különböző tagállam hat uniós gyártójából állt, e minta az uniós termelés több mint 45%-át képviselte:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Németország;

– Tata Steel IJmuiden BV (Velsen-Noord, Hollandia);

– Tata Steel UK Limited (Port Talbot, Dél-Wales, Egyesült Királyság);

– ArcelorMittal Mediterranée SAS (Fos-sur-Mer, Franciaország);

– ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Dunkerque, Franciaország), és

– ArcelorMittal España SA (Gozón, Spanyolország).

15 A 2016/1036 rendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a szóban forgó gyártók helyiségeiben került sor.

16 2017. április 4-én a Bizottság tájékoztató dokumentumban (a továbbiakban: tájékoztató dokumentum) informálta az érdekelt feleket arról, hogy a vizsgálatot az Unióba irányuló, a vizsgálat tárgyát képező behozatalokra vonatkozó ideiglenes intézkedések bevezetése nélkül folytatja. E dokumentum tartalmazta azokat a lényeges tényeket és szempontokat, amelyek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a vizsgálatot ideiglenes intézkedések bevezetése nélkül folytatja. Az említett dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az érdekelt felek írásbeli beadványokban észrevételeket fűztek a nyilvánosságra hozott információkhoz és következtetésekhez. A meghallgatásukat kérő érdekelt felek meghallgatási lehetőséget is kaptak.

17 2017. május 4-én az Eurofert meghallgatták a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő jelenlétében. 2017. június 8-án sor került az Eurofer második meghallgatására.

18 A 2017. május 29. és június 9. közötti időszakban a Bizottság további öt ellenőrző látogatást tett az alábbi érdekelt feleknek az Unió területén található telephelyén:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg) (uniós gyártó);

– HUS Ltd (Plovdiv, Bulgária) (felhasználó, a „Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats” a melegen hengerelt sík termékek importőreit tömörítő konzorcium tagja);

– Technotubi SpA (Alfianello, Olaszország) (felhasználó, az előző franciabekezdésben említett konzorcium tagja);

– egy olaszországi felhasználó, amely nem tagja a konzorciumnak és névtelenséget kért, és

– az Eurofer.

19 A 2017. július 17-i végső nyilvánosságra hozatalt (a továbbiakban: végső nyilvánosságra hozatal) követően 2017. július 27-én az Eurofert ismételten meghallgatták a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő jelenlétében.

20 Egy iráni exportáló gyártó 2017. augusztus 3-án történt meghallgatását követően a Bizottság ismét elvégezte a dömpingszámítást, valamint az arra alapuló számításokat. A feleket az 2017. augusztus 4-i újabb végső nyilvánosságra hozatal útján tájékoztatták e módosításról.

21 2017. október 5-én a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet.

22 E rendelet 2. cikke úgy rendelkezik, hogy „[a] Bizottság [a 2016/1036 rendelet] 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban megszünteti a Szerbiából származó érintett termék Unióba irányuló behozatalával kapcsolatos dömpingellenes eljárást”.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

23 A Törvényszék Hivatalához 2017. december 29-én benyújtott keresetlevelével az Eurofer a vitatott rendelet részleges megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.

24 A Törvényszék Hivatalához 2018. április 17-én benyújtott beadványával a HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (a továbbiakban: HBIS Serbia) kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a Törvényszék előtti eljárásba. 2018. július 12-i végzésével a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást. Az első fokon benyújtott keresetlevélben szereplő bizonyos adatokat a HBIS Serbia tekintetében bizalmasan kezelték.

25 Keresetének alátámasztására az Eurofer három jogalapra hivatkozott. Az első jogalap nyilvánvaló értékelési hibán és téves jogalkalmazáson alapult, mivel a Bizottság úgy határozott, hogy nem értékeli összesítve a szerb behozatalokat a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében. A második jogalap nyilvánvaló értékelési hibán és téves jogalkalmazáson alapult, mivel a Bizottság – nem összesített alapon – úgy ítélte meg, hogy nem volt „szükség” a Szerb Köztársasággal szembeni védőintézkedések előírására. A harmadik jogalap az említett rendelet 20. cikke (2) bekezdésének megsértésén, az Eurofer tájékoztatáshoz és védelemhez való jogának, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében előírt, a megfelelő ügyintézéshez való jogának megsértésén alapult, mivel a Bizottság megtagadta, hogy a szerb exportőr vonatkozásában közölje az áralákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó adatokat.

26 Az említett kereset elfogadhatóságát illetően a Törvényszék a Bíróság – többek között a 2002. február 26-i Tanács kontra Boehringer ítéletből (C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51. és 52. pont) eredő – azon ítélkezési gyakorlatára hivatkozva válaszolt a Bizottság ezen elfogadhatóságot vitató érveire, amely szerint az uniós bíróság jogosult mérlegelni, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás indokolja-e a kereset anélkül történő érdemi elutasítását, hogy előzetesen határozna annak elfogadhatóságáról, és úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben indokolt a kereset anélkül történő érdemi vizsgálata, hogy az elfogadhatóságról határozni kellene.

27 Érdemben a Törvényszék elutasította az Eurofernek a behozatalok volumenére vonatkozóan a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdésében előírt második feltételre vonatkozó érveit. Mivel az e rendelkezésben meghatározott feltételek kumulatívak, az első megsemmisítési jogalapot teljes egészében elutasította.

28 A második megsemmisítési jogalapot illetően a Törvényszék megállapította, hogy az Eurofer nem bizonyította, hogy a Bizottság túllépte volna a 2016/1036 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének alkalmazása keretében rendelkezésére álló mérlegelési mozgásterét. A Szerbiából származó behozatalok felületes és részleges vizsgálatára alapított kifogást elutasította, következésképpen pedig a második jogalapot mint megalapozatlant teljes egészében elutasította.

29 A harmadik megsemmisítési jogalapot illetően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a 2016/1036 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének megfelelően az Eurofert tájékoztatták azokról a lényegi tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján megszületett az eljárás intézkedések bevezetése nélkül történő megszüntetésére irányuló ajánlás a Szerbiából származó behozatalokat illetően, így lehetősége volt arra, hogy hasznosan ismertethesse álláspontját, a jelen ügyben tehát tiszteletben tartották a védelemhez való jogát. Egyébiránt elutasította az Eurofernek a versenyjog területére vonatkozó ítélkezési gyakorlattal fennálló analógiára alapított érvelését. Ezenkívül úgy ítélte meg, hogy – amint az a második jogalap vizsgálatából következik – a Bizottság megvizsgálta az adott ügy valamennyi releváns körülményét, következésképpen nem sértette meg a gondos ügyintézés elvét. Következésképpen a harmadik megsemmisítési jogalapot elutasította.

30 A megtámadott ítéletben a Törvényszék teljes egészében elutasította az Eurofer keresetét.

A felek Bíróság előtti kérelmei

31 Fellebbezésében az Eurofer azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a vitatott rendelet 2. cikkét;

– másodlagosan, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és

– a Bizottságot és a HBIS Serbiát kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

32 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és az első fokon benyújtott keresetet nyilvánítsa elfogadhatatlannak;

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az Eurofert kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

33 A HBIS Serbia azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az Eurofert kötelezze a HBIS Serbia részéről az elsőfokú eljárásban és a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

34 A Bíróság elnöke a 2020. szeptember 2-i Eurofer kontra Bizottság végzésével (C-226/20 P, nem tették közzé, EU:C:2020:669) helyt adott az Eurofer arra irányuló kérelmének, hogy a Bíróság a HBIS Serbiával szemben biztosítsa az Eurofer fellebbezésének A.4. mellékletében szereplő információk bizalmas kezelését, amelyek megegyeznek a korábban már bizalmasan kezelt, a megtámadott ítélet alapjául szolgáló ügyben az Eurofer által első fokon benyújtott keresetlevél mellékletében szereplő információkkal.

A fellebbezésről

35 Fellebbezésének alátámasztására az Eurofer négy jogalapra hivatkozik. Az első jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdését úgy értelmezte, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak megállapítására, hogy az 1%-os piaci részesedést meghaladó behozatalok volumene „elhanyagolható”. A második jogalap nyilvánvaló értékelési hibán és téves jogalkalmazáson alapul azon értékeléssel kapcsolatban, amely szerint a Szerbiából származó „behozatalok volumene” e rendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében „elhanyagolható” volt. A harmadik jogalap nyilvánvaló értékelési hibán és téves jogalkalmazáson alapul azon következtetéssel kapcsolatban, amely szerint az említett rendelet 9. cikkének (2) bekezdése értelmében „nincs szükség védintézkedésekre”. A negyedik jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék azt állapította meg, hogy a Bizottság nem volt köteles vele közölni az áralákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó adatokat.

Az első jogalapról

A felek érvei

36 Első jogalapjával az Eurofer arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontját és 5. cikkének (7) bekezdését úgy értelmezte, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak megállapítására, hogy az 1%-os piaci részesedést meghaladó behozatalok volumene e rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében „elhanyagolható”. E jogalap a megtámadott ítélet 67., 68., 73., 74. és 78–80. pontjára vonatkozik.

37 Először is, a Törvényszéknek a 2017. január 25-i Rusal Armenal kontra Tanács ítéletből (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 101–105. pont) eredő ítélkezési gyakorlata megerősíti, hogy a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja és 5. cikkének (7) bekezdése között „egymást kiegészítő viszony” áll fenn. Így e rendelet 3. cikke (4) bekezdésének helyes értelmezése szerint az említett rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében előírt 1%-os küszöbérték kötelező erejű küszöbértéket jelent a behozatalok volumene – ugyanezen rendelet 3. cikke (4) bekezdésének értelmében vett – „elhanyagolható” jellegének értékelése szempontjából. Ezt az értelmezést megerősíti a Bizottság döntéshozatali gyakorlata, amelyre a Törvényszék többek között a megtámadott ítélet 73. és 74. pontjában hivatkozik, valamint a Bizottság 2000. szeptember 21-i, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) dömpingellenes gyakorlatokkal foglalkozó bizottságának (eseti végrehajtási csoport) címzett, a megtámadott ítélet 37. pontjában idézett magyarázó megjegyzése, amely „az uniós jognak a Bizottság által adott legjobb értelmezésének” minősül.

38 Másodszor, a megtámadott ítélet 65–68. és 79. pontjában a Törvényszék nem szolgált semmilyen meggyőző indokolással az általa elfogadott értelmezés alátámasztására. Egyrészt az, hogy a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdése nem utal kifejezetten az 5. cikk (7) bekezdésére, nem jelenti azt, hogy e rendelkezéseket nem lehet együttesen értelmezni. Másrészt az, hogy e rendelet 5. cikkének (7) bekezdése a vizsgálat megindításának szakaszában alkalmazandó, míg az említett rendelet 3. cikkének (4) bekezdése a vizsgálati szakaszban, önmagában nem elegendő indok ahhoz, hogy e két rendelkezés összefüggő értelmezése kizárható legyen. E tekintetben logikus, hogy ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni az eljárás e két szakaszában, mint amelyek az ugyanezen rendelet más rendelkezései esetében is alkalmazandók. Harmadrészt, a Bizottságnak a közös kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogköre nem releváns annak meghatározása szempontjából, hogy egy adott országból származó behozatal meghaladja-e az 1%-os küszöbértéket, hiszen erre a kérdésre vagy igennel vagy nemmel kell válaszolni. Negyedrészt, az 1%-os piaci részesedést meghaladó behozatalokra vonatkozó példák, amelyekre a Törvényszék a megtámadott ítélet 79. pontjában támaszkodott, nem relevánsak a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdésének értelmezése szempontjából.

39 Harmadszor, a Törvényszék értelmezése ellentétes a jogbiztonság elvével, mivel ezen értelmezés bizonytalanságot is okozna azon kérdést illetően, hogy az e rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében előírt 3%-os küszöbérték analógia útján alkalmazandó-e a vizsgálat megindításának szakaszában és magának a vizsgálatnak a szakaszában. Ugyanígy a Törvényszék azon értelmezése, amely szerint az említett rendelet 5. cikkének (7) bekezdése támpontokat adhat ugyanezen rendelet 3. cikke (4) bekezdésének értelmezéséhez, anélkül hogy úgy kellene tekinteni, hogy kötelező küszöbértéket állapít meg, jogbizonytalanságot eredményezhet, és a dömpingügyek vonatkozásában politikai nyomásgyakorlás eszköze lehet. Ezen értelmezés szerint a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amely felületes bírósági felülvizsgálat tárgyát képezi.

40 A Bizottság azt állítja, hogy e jogalap hatástalan, és mindenesetre megalapozatlan.

41 A HBIS Serbia azt állítja, hogy az említett jogalap megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

42 Elöljáróban el kell utasítani a Bizottságnak a jelen jogalap hatástalanságára alapított érvét. Ugyanis, bár e jogalap különösen a megtámadott ítélet 67., 68., 73., 74. és 78–80. pontjára vonatkozik, az Eurofer által az említett jogalap alátámasztására kifejtett érvelésből egyértelműen kitűnik, hogy az valójában ezen ítélet indokolásának egészét vitatja, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az első megsemmisítési jogalapot, amennyiben az a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában előírt, a behozatalok volumenének elhanyagolható jellegére vonatkozó feltételre vonatkozik.

43 Az ügy érdemét illetően az Eurofer lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék e rendelet 3. cikke (4) bekezdésének és 5. cikke (7) bekezdésének téves értelmezésére támaszkodott, mivel e rendelkezések nem biztosítanak mérlegelési jogkört a Bizottság számára annak megállapítására, hogy a Szerbiából származó behozatalok, amennyiben azok 1%-nál magasabb volument képviselnek, az említett rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében „elhanyagolhatók”.

44 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében, amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást

nyer, hogy – egyfelől – az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb az e rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható, illetve – másfelől – az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő.

45 Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 51. pontjában helyesen rámutatott, e rendelet 3. cikkének (4) bekezdése lényegében három feltételt ír elő ahhoz, hogy a több mint egy országból származó, dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező behozatalok összesített értékelése lehetséges legyen, és az ilyen összesített értékelés kizárásához elegendő az, ha e három feltétel közül egy nem teljesül.

46 A jelen ügyben e feltételek közül csak a második, vagyis a behozatal nem elhanyagolható volumenére vonatkozó feltétel vitatott.

47 Elsősorban magából a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának szövegéből kitűnik, hogy e rendelkezés e feltételt illetően egyáltalán nem utal e rendelet 5. cikkének (7) bekezdésére, sem pedig az említett rendelet bármely más rendelkezésére.

48 Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 63. pontjában helyesen rámutatott, a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának első részétől eltérően, amely az említett rendelet 9. cikkének (3) bekezdése értelmében vett *de minimis* szintre utalással pontosan meghatározza a dömpingkülönbözetre vonatkozó első feltételt, az említett rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának második része semmiféle utalást nem tartalmaz, és pusztán azt követeli meg, hogy az egyes országokból származó behozatalok volumene ne legyen „elhanyagolható”.

49 Ebből következik, hogy a 2016/1036 rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében előírt 1%-os küszöbértékre való kifejezett utalás hiányában az uniós jogalkotó nem követelte meg, hogy a behozatal volumenének elhanyagolható jellegét az e rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában előírt második feltétel szempontjából kötelező jelleggel e küszöbérték fényében kelljen értékelni.

50 Másodsorban meg kell állapítani, hogy a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdése és 5. cikkének (7) bekezdése eltérő célokat követ az e rendeletben előírt eljárás keretében.

51 A Törvényszék e tekintetben a megtámadott ítélet 66. pontjában helyesen állapította meg, hogy az említett rendelet 5. cikkének (7) bekezdése a vizsgálat egy másik szakaszára vonatkozik, mint e rendelet 3. cikkének (4) bekezdése.

52 A 2016/1036 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében ugyanis, ha az e rendelkezésben előírt 1%-os küszöbértéket nem érik el, nem indítható dömpingellenes eljárás. Ebből következik, hogy e rendelkezés a vizsgálat megindítását megelőző szakaszra vonatkozik.

53 Ezzel szemben e rendelet 3. cikkének (4) bekezdése azon behozatalokra vonatkozik, amelyek a Bizottság által az eljárás megindítását követően az említett rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően már megkezdett vizsgálat tárgyát alkotják.

54 Ebben az összefüggésben, amint azt a főtanácsnok az indítványának 52. pontjában megjegyezte, még ha nem is zárható ki, hogy az ugyanezen rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében előírt 1%-os küszöbértéket a behozatalok volumene nem „elhanyagolható” jellegére vonatkozó vizsgálat során irányadó küszöbértékként lehessen figyelembe venni, e küszöbérték akkor sem minősülhet olyan kötelező határértéknek, amelynek meghaladása szükségszerűen annak megállapításához vezet, hogy az adott harmadik országból származó behozatalok volumene ezen utóbbi rendelkezés értelmében véve „nem elhanyagolható”.

55 Harmadsorban a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának Törvényszék általi értelmezése összhangban áll a Bíróság ítélkezési gyakorlatában az uniós intézmények számára a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén elismert széles mérlegelési jogkörrel. E széles mérlegelési jogkör az intézmények által vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettségéből ered (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 19-i Trace Sport ítélet, C-251/18, EU:C:2019:766, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és különösen az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállásának a dömpingellenes eljárás keretében történő megállapítását illetően áll fenn (2019. július 10-i Caviro Distillerie és társai kontra Bizottság ítélet, C-345/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:589, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 A jelen ügyben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 51. pontjában lényegében rámutatott, bár a 2016/1036 rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében előírt 1%-os küszöbérték olyan támpontnak minősülhet, amelyet az uniós bíróság figyelembe vehet a Bizottság által az e rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja keretében végzett értékelés felülvizsgálata során, e küszöbérték nem minősülhet olyan kötelező küszöbértéknek, amelyet meghaladva a Bizottság ne állapíthatná meg, hogy a valamely országból származó, a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező behozatalok elhanyagolhatók.

57 A 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának ilyen értelmezése ugyanis megfosztaná ezen intézményt azon mérlegelési jogkörétől, amelyet e rendelkezés biztosít számára a behozatalok elhanyagolható jellegének értékelése tekintetében, az egyidejűleg dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező, több országból érkező termék behozatalának összesített értékelése céljából.

58 A fenti megfontolásokból tehát az következik, hogy a megtámadott ítélet 67. pontjában a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy e rendelet 5. cikkének (7) bekezdése támpontul szolgálhat a behozatal elhanyagolható volumenét illetően, ez azonban nem jelenti azt, hogy az említett rendelet 3. cikkének (4) bekezdése keretében a szóban forgó országból származó, 1%-nál magasabb piaci részesedést képviselő behozatalokat ne lehetne elhanyagolhatónak minősíteni.

59 E következtetést nem teszik kérdésessé az Eurofer által a jelen jogalap alátámasztására előadott érvek.

60 Mindenekelőtt azon érvet illetően, amely szerint a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának Törvényszék általi értelmezése lényegében ellentétes az uniós intézmények korábbi döntéshozatali gyakorlatával, elegendő rámutatni arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően az ilyen döntéshozatali gyakorlat nem vehető figyelembe e rendelet valamely rendelkezésének értelmezése céljából (lásd ebben az értelemben: 2021. február 10-i RFA International kontra Bizottság ítélet, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

61 Továbbá, ami ezen értelmezésnek a jelen ítélet 37. pontjában említett magyarázó megjegyzéssel való összeegyeztethetőségét illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 77. pontjában, amelyet a jelen fellebbezés keretében nem vitatnak kifejezetten, úgy ítélte meg, hogy e magyarázó megjegyzés nem minősíthető olyan „iránymutatásnak”, amelyből mérlegelési jogkörének önkorlátozása következne.

62 Végül az arra alapított érveket is el kell utasítani, hogy az említett értelmezés sértené a jogbiztonság elvét.

63 Egyrészt ugyanis a jelen ítélet 50–54. pontjában kifejtett megfontolásokra tekintettel nem lehet helyt adni az Eurofer azon érvének, amely szerint ez az értelmezés bizonytalanságokhoz vezetne a 2016/1036 rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében előírt küszöbértékek értelmezését illetően. Másrészt, amint azt a főtanácsnok az indítványának 57. pontjában hangsúlyozta, e rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának az Eurofer által képviselt értelmezése veszélyeztetné e rendelkezés hatékony érvényesülését, mivel az említett rendelet 5. cikke (7) bekezdésének megfelelően az eljárás főszabály szerint nem indítható meg azon országokkal szemben, amelyeknek a behozatala nem éri el a piaci részesedés 1%-át.

64 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

65 Második jogalapjával az Eurofer azt állítja, hogy téves jogalkalmazáson alapul a Törvényszék azon értékelése, amely szerint a Szerbiából származó behozatalok volumene a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében „elhanyagolható” volt. E jogalap a megtámadott ítélet 81–85. pontjára vonatkozik, és három részre oszlik.

66 Az említett jogalap első részében a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 81–83. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor a behozatalok volumene „elhanyagolható” jellegének értékelése során árakkal kapcsolatos tényezőket vett figyelembe, holott a volumenre vonatkozóan csak mennyiségi értékelést kellett volna végeznie.

67 A 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdése alapján végzett összesített értékeléshez szükséges három feltételre ezen ítélet 50. és 51. pontja helyesen emlékeztet. Ezek közül a második feltétel a behozatalok volumenére vonatkozik, amelynek „elhanyagolható” jellegét a piaci részesedésekre, nem pedig e behozatalok árára kell alapozni. Ez utóbbi tényező az említett feltételek közül a harmadik feltétel tárgyát képezi, és e rendelet egyértelműen különbséget tesz e két szempont között. Márpedig a Törvényszék összemosott két különálló fogalmat, következésképpen a behozatalok volumenének elhanyagolható jellegére vonatkozó érvelését irreleváns megfontolásra alapította.

68 A jelen jogalap másodlagosan felhozott második részében az Eurofer azt állítja, hogy mindenesetre a Törvényszék nem alkalmazta helyesen az elhanyagolható jelleg értékelését lehetővé tévő, a megtámadott ítélet 82. pontjában meghatározott kritériumokat. Így a Bizottság azáltal, hogy az elemzésében figyelmen kívül hagyta az áralákínálást és az áron aluli értékesítéseket, nem vett

figyelembe minden releváns bizonyítékot, amint azt a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése megköveteli. Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 83. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megerősítette a Bizottság megközelítését.

69 Ugyanezen jogalap harmadik részében az Eurofer azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 83. és 85. pontjában nyilvánvaló értékelési hibát is vétett, és elferdítette a bizonyítékokat annak megállapításával, hogy a csekély piaci részesedésnek megfelelő volumenekhez társuló átlagárak alátámasztották a szóban forgó behozatalok volumene elhanyagolható jellegének megállapítását. Az Eurofer elismeri, hogy a Szerbiából származó behozatalok átlagára magasabb volt, mint a más országokból származó behozatalok átlagára. Az ügy irataihoz csatolt bizonyítékokból azonban világosan kitűnik, hogy az egyetlen szerb gyártó átlagára gyakorlatilag megegyezett azon két másik exportőr által alkalmazott árral, amelyek tekintetében a Bizottság dömpingellenes vámot vetett ki.

70 A Bizottság úgy véli, hogy a jelen jogalap hatástalan, mindenesetre mindhárom része megalapozatlan. A Bizottság véleménye szerint a harmadik rész pedig részben elfogadhatatlan.

71 A HBIS Serbia azt állítja, hogy ezt a jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

72 Meg kell állapítani, hogy – amint arra a Bizottság hivatkozik – a jelen jogalap hatástalan.

73 E jogalap ugyanis különösen a megtámadott ítélet 81–84. pontjának vitatására irányul.

74 Ezen ítélet 81. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság joggal állapíthatta meg a vitatott rendelet (248) preambulumbekezdésében, hogy az a tény, hogy a vizsgálati időszak alatt a szerbiai átlagos értékesítési árak jelentősen meghaladták a négy másik érintett ország átlagos értékesítési árait, ugyancsak arra utal, hogy az ilyen alacsony behozatali volumen nem okozhat kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

75 Kétségtelen, hogy a megtámadott ítélet 82. pontjában a Törvényszék úgy értékelte, hogy a behozatali volumen elhanyagolható jellegének kérdése a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szempontjából nem korlátozódik e volumen puszta mennyiségi vizsgálatára, hanem kiterjed a minőségére is, vagyis az említett volumen által esetlegesen kiváltott hatásokat jelző egyéb olyan elemekre, mint például az e behozatalhoz kapcsolódó árak.

76 Mindazonáltal, amint az többek között a megtámadott ítélet 69. pontjából kitűnik, a vitatott rendelet (232) preambulumbekezdésében a Bizottság lényegében azt állapította meg, hogy a Szerbiából származó behozatalok volumene elhanyagolhatónak tekinthető a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (4) bekezdése alapján, mivel egyrészt e volumen nagyon közel állt az e rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében előírt 1%-os küszöbértékhez, amely érték alatt a Bizottság nem indít vizsgálatot, másrészt pedig az említett behozatali volumen jelentősen kisebb volt a négy másik ország mindegyikéből érkező behozatalnál.

77 Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy – amint azt az Eurofer állítja – a Törvényszék a megtámadott ítélet 81–84. pontjában szereplő, a szóban forgó behozatalokkal összefüggő árak elemzésére vonatkozó okfejtésében egy vagy több alkalommal tévesen alkalmazta a jogot, az ilyen hibák akkor sem érintik az ezen ítélet 70. és 80. pontjában tett azon megállapítást, amely szerint a

Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor megállapította, hogy a jelen ügyben a Szerbiából származó behozatalok volumene a 2016/1036 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében elhanyagolható volt.

78 E körülmények között a második jogalapot – mindhárom részében – mint hatástalant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

79 Harmadik jogalapjával az Eurofer arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 109., 114., 120. és 121. pontjában a Törvényszék több alkalommal tévesen alkalmazta a jogot, amikor megerősítette a Bizottság azon következtetését, amely szerint a jelen ügyben a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése értelmében „nincs szükség védintézkedések elfogadására”. E jogalap két részre oszlik.

80 Az első részben az Eurofer azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 114. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy nem mindig szükséges részletesen elemezni többek között a 2016/1036 rendelet 2. cikke szerinti dömping fennállását és az e rendelet 3. cikke szerinti kár fennállását, és hogy a vizsgálat vagy az eljárás többek között a dömpingkülönbözet vagy az importvolumen kizárólagos alapján is megszüntethető.

81 Az Eurofer arra hivatkozik, hogy bár a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése nem határozza meg azokat a körülményeket, amelyek között „nincs szükség védintézkedésekre”, e rendelet (16) preambulumbekezdése egyértelmű útmutatásokat tartalmaz, amennyiben kimondja, hogy az eljárásokat meg kell szüntetni, „ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható”. E körülmények között a Törvényszék a megtámadott ítélet 114. pontjában tévesen állapította meg, hogy az esetleges jelentős kár értékelése nem követelmény.

82 A 2016/1036 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése e tekintetben nem releváns, mivel két olyan „biztonsági küszöbértékről” rendelkezik, amely értékek alatt az e rendelet (16) preambulumbekezdésében foglalt két feltétel főszabály szerint teljesül. Márpedig a jelen ügyben a szerb behozatalok nem tartják be ezeket a küszöbértékeket. Következésképpen a Bizottság egyedül a szerb behozatalok által okozott kár elhanyagolható jellegének megállapítása alapján juthatott volna arra a következtetésre, hogy nincs szükség védintézkedések elfogadására, ami megkövetelte volna, hogy a Bizottság a 2016/1036 rendelet 3. cikkében előírt értékelési tényezőket figyelembe véve megvizsgálja, hogy e behozatalok hozzájárulhattak-e a jelentős károkozáshoz.

83 A második részben az Eurofer azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet 115–121. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem lépte túl a 2016/1036 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének alkalmazása keretében rendelkezésére álló mérlegelési mozgásteret. Az Eurofer szerint más bizonyítékok hiányában sem a szerb behozatalok volumene, sem az átlagos eladási árak nem indokolhatták a Bizottság következtetéseit.

84 Ily módon, ami a 2016/1036 rendelet 5. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikkének (3) bekezdésében előírt 1%-os küszöbértéket meghaladó szerb behozatal volumenét illeti, nem vélelmezhető, hogy e volumen semmiféle kárt ne okozna. Ami az átlagos behozatali árak alkalmazását illeti, a Bizottságnak nem csupán ezeket az árakat kellett volna figyelembe vennie, hanem a többi érintett ország exportőrei által alkalmazott árakat, valamint az alákínálási és az áron aluli értékesítési árakat is. Ezenkívül nyilvánvaló értékelési hibának minősül az, hogy a Bizottság a releváns adatokat figyelmen kívül hagyta. A Bizottság értékelése nem vette figyelembe a szerb behozatalok magas dömpingkülönbözetét, noha ez az adat nyilvánvalóan releváns volt e behozatalok káros hatásainak meghatározása szempontjából, amint az e rendelet 3. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik.

85 A Bizottság úgy véli, hogy a jelen jogalap részben elfogadhatatlan, mindenesetre pedig megalapozatlan.

86 A HBIS Serbia azt állítja, hogy az említett jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

87 A jelen jogalap első részében az Eurofer lényegében arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 114. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy nem mindig követelhető meg a kár fennállásának részletes elemzése, és különösen, hogy a vizsgálat vagy az eljárás a dömpingkülönbözet vagy a behozatali volumen kizárólagos alapján szüntethető meg.

88 E tekintetben a 2016/1036 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően, amennyiben nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. E rendelet (16) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a vizsgálatokat és eljárásokat meg kell szüntetni, ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható.

89 Ebben az összefüggésben a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése többek között azt írja elő, hogy az e rendelet 5. cikkének (9) bekezdése alapján indított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az említett rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb, azaz 1%-nál kisebb a piaci részesedés.

90 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 100. pontjában rámutatott, ugyanezen rendelet 9. cikkének (3) bekezdését nem lehet úgy értelmezni, hogy az megakadályozza a Bizottságot abban, hogy a behozatal által okozott kárt elhanyagolhatónak tekintse, ha – mint a jelen ügyben is – e behozatalok volumene kismértékben meghaladja ezt a küszöbértéket.

91 A „rendszerint” határozószó használatából ugyanis az következik, hogy az uniós jogalkotó bizonyos mérlegelési mozgásteret kívánt hagyni a Bizottság számára a behozatalok által esetlegesen okozott potenciális kár elhanyagolható jellegének értékelése során.

92 Ez az értelmezés összhangban áll az intézményeket a kereskedelmi védintézkedések terén megillető mérlegelési jogkörrel, amely – amint arra a jelen ítélet 55. pontja emlékeztet – kiterjed az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállásának a dömpingellenes eljárás keretében történő meghatározására.

93 Következésképpen a Bizottság úgy tekintheti, hogy a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése értelmében egyáltalán nincs szükség védintézkedésekre, ha megállapítja, hogy a vizsgálattal érintett behozatal meghaladja azt az 1%-os küszöbértéket, amely alatt a harmadik országból

származó behozatalok által okozott kár rendszerint elhanyagolhatónak tekintendő, amennyiben e behozatalok nagyon közel állnak e küszöbértékhez, és ha ez az intézmény olyan további adatokkal rendelkezik, amelyek lehetővé teszik az említett behozatalok elhanyagolható jellegének alátámasztását.

94 E körülmények között a Bizottság rendelkezésére álló mérlegelési mozgástér lehetővé teszi számára, hogy kizárólag a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése alapján megszüntesse a vizsgálatot, anélkül hogy meg kellene határoznia, hogy többek között az e rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt tényezőkre tekintettel ugyanezen behozatalok jelentős kárt okozhatnak-e.

95 A fentiekre tekintettel a jelen jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

96 A jelen jogalap második részében az Eurofer lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 115–121. pontjában tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megerősítette a Bizottság azon megállapítását, amely szerint a jelen ügyben nem volt szükség védintézkedésekre.

97 Elöljáróban el kell utasítani a Bizottság azon érvét, amely szerint e rész amiatt elfogadhatatlan, hogy kizárólag a tények Törvényszék általi értékelésére vonatkozik, anélkül hogy bármilyen téves jogalkalmazást nevesítene. Amint ugyanis arra a főtanácsnok az indítványának 105. pontjában rámutatott, a megtámadott ítélet 115–121. pontjában, amellyel szemben az említett rész irányul, a Törvényszék jogi megállapításokat tett, és az Eurofer által felhozott érvek ezek ellen szólnak.

98 Először is az Eurofer azon érvét illetően, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottság nem lépte túl a 2016/1036 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének alkalmazása keretében rendelkezésére álló mérlegelési mozgásteret, meg kell jegyezni, hogy a jelen ítélet 91–94. pontjában szereplőkkel azonos okok miatt ezt az érvet megalapozatlannak kell tekinteni.

99 Továbbá az arra alapított érvet illetően, hogy a szerb behozatalok állítólagosan magas dömpingkülönbözetének figyelmen kívül hagyása okán a Bizottság arra vonatkozó megállapítása, hogy nincs szükség védintézkedések elfogadására, nyilvánvaló értékelési hibán alapul, meg kell jegyezni, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 110. és 111. pontjában helyesen megállapította – a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése bizonyos mérlegelési mozgásteret hagy a Bizottságnak, anélkül hogy meghatározná, hogy a Bizottság milyen körülmények között állapíthatja meg, hogy nincs szükség védintézkedésekre.

100 E körülmények között a dömpingkülönbözet nem tűnik olyan releváns adatnak, amelyet a Bizottságnak szükségszerűen figyelembe kellett volna vennie annak megállapításához, hogy nem volt szükség védintézkedések elfogadására.

101 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy érvelésének alátámasztására az Eurofer csupán arra hivatkozik, hogy a szóban forgó dömpingkülönbözetre tekintettel „kevéssé valószínű”, hogy a szóban forgó behozatalok hatása elhanyagolható lenne, így nem hoz fel semmilyen konkrét és pontos adatot, amely alapján arra lehetne következtetni, hogy a Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy a Bizottság érvelése nyilvánvaló értékelési hibán alapul.

102 Végül, amint azt a főtanácsnok az indítványának 109. pontjában hangsúlyozta, el kell utasítani az arra alapított érvet, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a szerb termékekre vonatkozó áralákínálással és áron aluli értékesítésekkel kapcsolatos adatokat, mivel ez az érv a jelen ítélet 94. pontjában megállapítottakkal ellentétben azt jelentené, hogy a Bizottságnak részletesen meg kell vizsgálnia a kár fennállását, mielőtt a rendelet 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően megszüntethetné a vizsgálatot.

103 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik jogalap második részét mint megalapozatlant, következésképpen pedig e jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

104 Negyedik jogalapjában az Eurofer azt állítja, hogy a Törvényszék több alkalommal tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem volt köteles a szerb exportőr vonatkozásában közölni az áralákínálással és az áron aluli értékesítésekkel kapcsolatos adatokat. E jogalap a megtámadott ítélet 135–137., 141–146. és 148. pontjára vonatkozik, és három részre oszlik.

105 E jogalap első részében az Eurofer azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a védelemhez való jogát nem sértették meg.

106 A védelemhez való jog tiszteletben tartása a 2016/1036 rendelet 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban nem korlátozódik azon információk megismerésére, amelyekre a Bizottság az érvelését alapítja, hanem kiterjed a Bizottság ügyiratainak más releváns elemeihez való hozzáférésre is. A jelen ügyben az áralákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó adatok olyan lényeges információk voltak, amelyek lehetővé tették volna a szóban forgó behozatalok hatásának bizonyítását, és amelyek szükségesek lettek volna ahhoz, hogy az Eurofer kifejthesse álláspontját azon kérdéssel kapcsolatban, hogy e behozatalok kárt okoztak-e az uniós gazdasági ágazatnak, valamint hogy helyes-e a Bizottság azon álláspontja, amely szerint azok elhanyagolhatók voltak.

107 A jelen jogalap második részében az Eurofer előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 142. pontjában úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazat képviselőjeként a dömpingellenes vizsgálat során nem hivatkozhatott a védelemhez való jogból eredő követelményekre. E következtetésnek nincs semmilyen jogalapja, és a Bíróság, illetve a Törvényszék ítélkezési gyakorlata sem támasztja alá.

108 Ugyanezen jogalap harmadik részében az Eurofer azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 146. pontjában megállapította, hogy a Bizottság nem sértette meg az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében kimondott megfelelő ügyintézés elvét. Abban az esetben, ha a Bíróság helyt ad a második vagy a harmadik fellebbezési jogalapnak, a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére vonatkozó érveinek is helyt kell adnia. Ezenkívül az Eurofer úgy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 148. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem kötelezte a Bizottságot az áralákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó bizonyítékok benyújtására.

109 A Bizottság és a HBIS Serbia azt állítja, hogy a fellebbezés negyedik jogalapja részben megalapozatlan, részben pedig hatástalan.

A Bíróság álláspontja

110 A 2016/1036 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése értelmében az e cikk (1) bekezdésében említett felek, köztük az Euroferhez hasonló képviseleti szervezet, kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a vizsgálat vagy eljárás intézkedés alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak.

111 Meg kell állapítani, hogy a jelen jogalap mindhárom része azon az előfeltevésen alapul, amely szerint az áralákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó adatok olyan adatoknak minősülnek, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a 2016/1036 rendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának és 5. cikke (7) bekezdésének alkalmazása céljából.

112 Márpedig, amint az a második fellebbezési jogalap vizsgálatából kitűnik, a Törvényszék joggal állapíthatta meg azt, hogy a Bizottság helyesen döntött az eljárás megszüntetése mellett a Szerbiából származó behozatalokat illetően kizárólag a behozatalok volumenére és az átlagos értékesítési árakra vonatkozó adatok alapján anélkül, hogy elemezte volna az áralákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó adatokat.

113 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 137. pontjában megállapította, hogy a 2016/1036 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének megfelelően az Eurofert tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyeken a Szerbiából származó behozatalokkal kapcsolatos eljárás intézkedés alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslat alapul, így lehetősége volt arra, hogy hasznosan ismertethesse álláspontját, a jelen ügyben tehát tiszteletben tartották a védelemhez való jogát.

114 Ugyanezen okokból a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 146. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megvizsgálta az adott ügy valamennyi releváns elemét, ennélfogva nem sértette meg a gondos ügyintézés elvét. Ugyanígy az Eurofer nem érvelhet azzal, hogy a megtámadott ítélet 148. pontjában a Törvényszék elutasította a Szerb Köztársasággal kapcsolatos áralákínálás és áron aluli értékesítés különbözeteire vonatkozó adatok benyújtására irányuló kérelmét.

115 E körülmények között – anélkül, hogy határozni kellene arról, hogy a védelemhez való jognak a dömpingellenes vizsgálati eljárásokban való tiszteletben tartását illetően különbséget kell-e tenni az Eurofer, és azon vállalkozások között, amelyekkel szemben szankció vagy dömpingellenes vám szabható ki – a negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

116 A fenti megfontolásokra tekintettel, mivel a jelen fellebbezés egyetlen jogalapjának sem lehet helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a Bizottság által előadott, az első fokon benyújtott kereset elfogadhatatlanságára alapított érvekről.

A költségekről

117 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint, amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

118 Mivel az Eurofer pervesztes lett, a Bizottság és a HBIS Serbia kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság és a HBIS Serbia részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság, valamint a HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade részéről felmerült költségek viselésére.

Aláírások